

Lilian Marijnissen, SP:

‘Goed onderwijs hoort geen luxe te zijn’

Alle culturen, wit en zwart, alle milieus, arm en rijk, samen naar school. Dat is het ideaalplaatje van SP-lijsttrekker Lilian Marijnissen. ‘Het is zo belangrijk dat we op zo’n manier organiseren dat kinderen elkaar ontmoeten. Samen opgroeien, een gelijke start. Dat is het begin van alles. Maar ik zie de tweedeling alleen maar toenemen.’

Lilian Marijnissen: ‘Het gaat om bovenhalen talent, niet om efficiency.’

De grootste zorg van de SP zit vooral in de groeiende kloof tussen kinderen en jongeren die wel slagen in het onderwijs, en de groep die steeds meer op achterstand komt. Die kloof werd voorheen nog wel een beetje gedempt door goed onderwijs, maar wordt nu geaccentueerd door corona. Ik kan me erg opwinden over die spotjes die je nu op de radio hoort, waarmee particuliere onderwijsorganisaties actief aan het jagen zijn op ouders. Marijnissen doet de reclamekreet luidkeels na: “Heeft uw kind óók een achterstand door de coronacrisis? Kies dan voor ons onderwijs.” Superfijn als je vader en moeder dat kunnen betalen, maar we weten ook dat niet ieder kind naar het Luzac kan. Die vercommercialisering zie je breed terug, tot in het mbo en het hoger onderwijs. Onderwijs zou absoluut niet afhankelijk mogen zijn van de dikte van de portemonnee van ouders of hun hoge bijdrage. Als leerlingen bijgespijkerd moeten worden, moet de school dat bieden en daar ook de middelen voor krijgen.’

LOONKLOOF DICHTEN

‘De prioriteit van de SP is om eerst de corona-achterstanden weg te werken. Maar dat lukt alleen met voldoende goede leraren. Daarom moeten de salarissen sowieso omhoog en moet de loonkloof tussen primair en voortgezet onderwijs worden gedicht. Iets wat al langer op ons verlanglijstje staat, want het voelt als heel onrechtvaardig. Inderdaad “#waarden is investeren”, herhaalt Marijnissen instemmend de campagneslogan van het CNV. ‘Voor de coronacrisis piepte en kraakte de publieke sector al, omdat het jarenlang als kostenpost is gezien. Terwijl de sector van ons allemaal is! Dat heeft alles met politieke keuzes te maken. Als je niet investeert en niet waardeert, zie je de tekorten oplopen in het onderwijs, in de zorg en bij de politie. Daar is het kabinet flink tekort geschoten.’

VERTROUWEN

Goed onderwijs hoort wat betreft de SP voor ieder kind toegankelijk te zijn en geen luxe. In het verkiezingsprogramma wordt onderwijs zelfs de ‘emanciperende motor’ genoemd. Marijnissen: ‘Met kundig en voldoende personeel, meer handen in de klas en kleinere klassen van maximaal 23 kinderen, om te beginnen op scholen met veel

kinderen uit armere gezinnen. En als we ook nog de werkdruk kunnen verminderen door minder bureaucratie en meer tijd voor onderwijs, zijn we al een flink eind op weg. Ik geef het je te doen om nu les te geven. Ik denk dat mensen nu wel doorhebben dat het zo makkelijk nog niet is. En dan zeker niet online. De leraren die ik spreek beleven dit als een hele zware periode. Ook omdat ze achterstanden bij leerlingen zien toenemen, soms door een moeilijke thuissituatie of omdat er helemaal geen contact meer is.’

Ze wil wat meer lucht voor leraren en leerlingen, zodat ze wat minder worden afgerekend op toetsen en cijfers. ‘Leg de zeggenschap weer bij de mensen die met hun poten in de klei staan. Geef hen meer vrijheid om juiste inschattingen te maken. Zij hebben die kinderen en jongeren in de klas, zij weten het beste hoe iemand er voor staat. Dat vonden we altijd al, maar dat bouwen op en vertrouwen op de professional vinden we nu nog belangrijker. Er wordt te zakelijk naar onderwijs gekeken. Het moet niet gaan om efficiency, maar om het naar boven halen van talent. Daar heeft de maatschappij meer aan, dan het vroegtijdig maken van keuzes.’

THUISZITTENDE LEERLINGEN

Het huidige systeem van passend onderwijs gaat wat betreft de SP op de schop. De behoefte van het kind hoort centraal te staan, niet dat wat een schoolbestuur toevallig goed uitkomt. Marijnissen: ‘Dat zag ik gebeuren bij Den Bongerd, een kleinschalige school voor voortgezet speciaal onderwijs in Oss, waar ik vandaan kom, bedoeld voor kinderen die extra zorg en ondersteuning nodig hadden, omdat ze kopje ondergingen op een reguliere school. Den Bongerd bestond al veertig jaar en iedereen in de stad kende wel iemand die op de school gezeten had en uiteindelijk prima terecht is gekomen. Moest dicht in het kader van herschikking van middelen en gebouwen vanwege passend onderwijs. Tevergeefs actie voor gevoerd. Alle leerlingen moesten naar een gewone reguliere school. Ik hoorde verhalen over uitval en depressies die weer om de hoek kwamen kijken. Een leerling zei tegen mij: “Als ik in de fietsenstalling die duizenden fietsen zie, ben je mij al kwijt.” Zaten ze weer thuis met alle ellende. Er zouden juist meer Den Bongerds moeten komen om het probleem van thuiszittende leerlingen op te lossen.’ ■

